

RECULL DE PREMSA INFRAESTRUCTURES I MEDI AMBIENT

Data:2-4-08

Elaborat per serveis de comunicació

C/ Àngel Guimerà 49, 2n 1a - 08241 Manresa - Telf. 93 872 14 22 - www.catpress.cat - comunicacio@catpress.cat

IDP

Construcción de un nuevo centro logístico para Lotrans por 2 millones

■ La firma de ingeniería IDP construirá un nuevo centro logístico en Sant Boi de Llobregat que tendrá un presupuesto de alrededor de 2 millones de euros, según el director general de IDP, Enric Blasco. El nuevo edificio es un encargo de la empresa de transporte Lotrans Portes. Las nuevas instalaciones, de 3.235 metros cuadrados, acogerán un edificio corporativo donde la firma quiere centralizar los órganos de dirección de la compañía, además de un almacén logístico, con zonas de carga y descarga para artículos pesados. Lotrans es una compañía catalana de capital 100% familiar que cuenta con otros centros logísticos en España y en el sur de Francia.

TEMA DEL DIA Pàgines 2 a 4

La crisi hídrica

RECERCA DE SOLUCIONS DAVANT L'ESCASSETAT D'AIGUA

El Govern rastreja la costa per atracar-hi més vaixells cisterna

Medi Ambient busca alternatives per minimitzar el risc que es col·lapsi el port de Barcelona

CiU i els membres del tripartit negocien si el Parlament ha de decidir sobre transvasaments

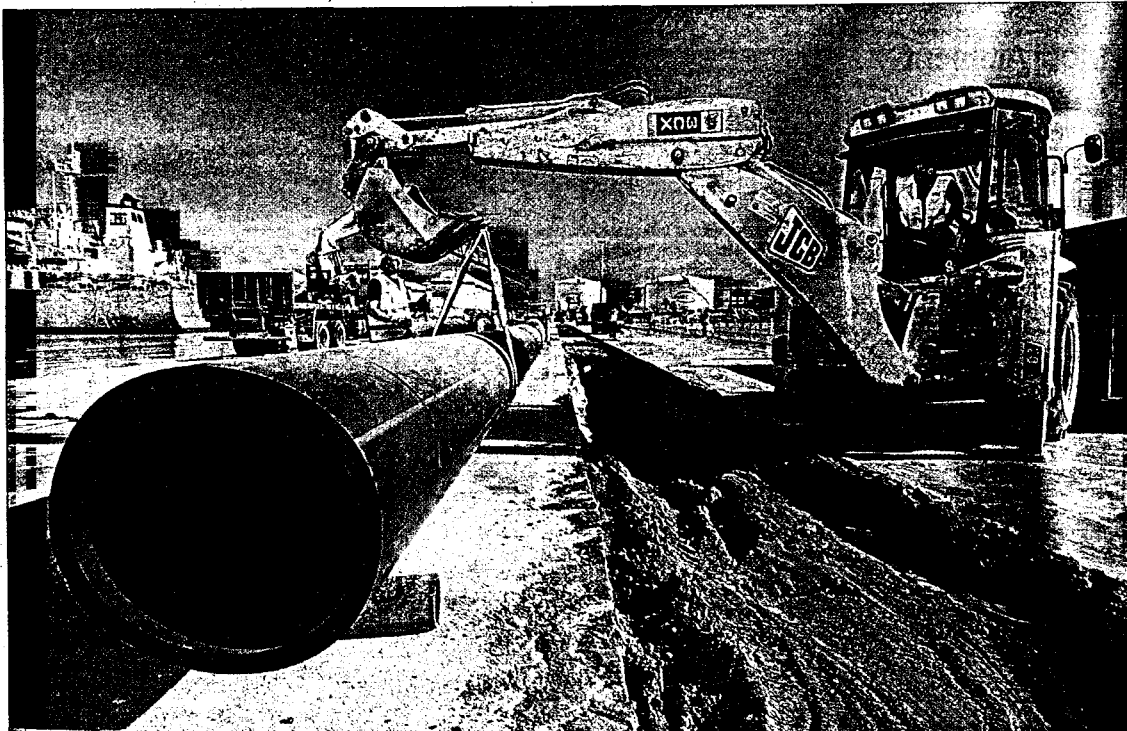
XABIER BARRENA / TONI SUST
BARCELONA

La Conselleria de Medi Ambient ha obert un front més d'anàlisi tècnica per garantir el subministrament d'aigua a l'àrea metropolitana de Barcelona. Un únic punt d'atracament de vaixells cisterna al port de Barcelona pot ser insuficient de la manera com es presenta la sequera, o sigui que la Generalitat ha iniciat una anàlisi urgent i exhaustiva per buscar ports menors del litoral que reuneixin dues condicions: prou profunditat per al calat dels vaixells i proximitat raonable a la xarxa de proveïment d'aigua potable per construir una conducció de descàrrega. De l'èxit d'aquesta recerca depèn, en part, que la necessitat de transvasar aigua del Segre sigui menys vital.

Les possibilitats són, potser, escasses, però la necessitat de trobar algun punt d'atracament idoni és enorme. Els vaixells poden proveir d'aigua de boca a Barcelona durant aquest estiu, però l'operació d'atracament i, sobretot, de transvasament de l'aigua des de la cisterna fins a les canalitzacions és extremadament lenta. Es necessiten hores. Un coll d'ampolla en ple pla antisequera és un maldecap per als tècnics, i per això és tan important estudiar alternatives.

Tarragona, naturalment, no serveix. Té prou calat, però no connexió. De fet, Tarragona és un dels punts de partida previstos, sobretot després que les autoritats locals haguessin avalat la solució temporal d'extreure aigua dels seus aqüífers amb destinació a Barcelona. Altres punts de partida planificats són Marsella i Almeria. El problema és l'arribada.

MAL MENOR / Els vaixells cisterna, que en la sequera de l'any 2005 es van descartar com a solució, són en l'actual crisi hídrica el remei menys controvertit, en especial davant la tempesta desencadenada pel possible transvasament del Segre. I això malgrat que és, segons càlculs recents, una alternativa cara. Determinades fonts apunten que l'aigua de vaixell sortirà a la Generalitat fins a sis vegades més cara que la del Segre. Però políticament aixeca menys polseguera. Les crítiques són escasses. Ahir, malgrat tot, n'hi va haver una. El secretari general de la UGT de Catalunya, Josep Maria Álvarez, va defensar la interconnexió de conques fluvials pel drama mediàtic i

Obres d'instal·lació de canonades per canalitzar l'aigua des del port de Barcelona, el 5 de febrer.

el debat LA CATALANITAT DEL SEGRE

LA POSICIÓ DEL CONSELLER

El conseller Francesc Baltasar sosté que el rebuig del Govern d'Aragó al transvasament temporal del Segre que planeja el seu departament resulta difícil d'entendre perquè aquest afluent de l'Ebre «neix i mor» a Catalunya. En realitat, només té raó si parla en termes geològics, perquè la realitat administrativa el contradí.

FRANCÉS DE NAIXEMENT

El riu Segre neix a França, al vessant septentrional de l'anomenat pic del Segre, al circ de la Culiassa, situat al terme municipal de Llo (Alta Cerdanya), a 2.843 metres d'altitud. Recorre 12 quilòmetres abans de travessar la frontera francoespanyola,

encara que 1,8 d'aquests quilòmetres pertanyen al municipi de Llívia, que pertany a l'Estat espanyol.

MORT A ARAGÓ

Després de recórrer quasi 265 quilòmetres, de banyar una trentena de municipis (amb una població total d'uns 250.000 habitants), de recollir les aigües de fins a 21 afluents (el Noguera Pallaresa, el Noguera Ribagorçana, el Cinca i el Valira són els principals) i de subministrar aigua a diversos sistemes de reg, el Segre desemboca a l'Ebre a l'altura del municipi de Mequinensa, a la província de Saragossa. El tram aragonès del riu té una longitud d'uns 2,5 quilòmetres.

el «cop fortíssim al prestigi» de Barcelona que suposarà proveir les ciutats metropolitanes amb vaixells cisterna.

UNITAT, DE MOMENT / En el front polític, l'esperit d'unitat que amb alguns matisos han obert el tripartit i CiU es va mantenir, a l'espera que avui s'aclareixi si les dues parts tanquen un acord sobre una moció presentada pels nacionalistes, que es votarà aquesta tarda i que advoca perquè el Parlament tingui coneixement sobre els transvasaments i els hagi d'autoritzar.

Un acord que ahir a última hora no s'havia obtingut. PSC, Esquerra i ICV –que en aquesta qüestió actua com a negociadora amb el partit d'Artur Mas– van pactar un text alternatiu a la moció i la van entregar a CiU. Fonts nacionalistes van explicar que no poden acceptar l'esmena dels grups que recolzen el tripartit perquè no inclou la previsió que la

Cambrà catalana hagi d'aprovar mitjançant votació els projectes de transvasament. El text, asseguren, es limita a plantejar que el Parlament debati sobre aquestes infraestructures sense pronunciar-s'hi, amb la qual cosa no n'hi ha prou segons la federació.

POTESTAT DEL PARLAMENT / La moció presentada per CiU consta, en la redacció actual, de tres punts, i defensa que el Parlament ha de comptar amb la potestat de pronunciar-se sobre la transferència d'aigua entre conques internes, entre la del Segre i la del Llobregat, entre el canal d'Urgell i la xarxa d'aigües Ter-Llobregat.

Els nacionalistes no exclouen que s'acabi arribant a una entesa sobre aquest tema. D'ençà que encara que CiU es continua oposant frontalment al transvasament del Segre, comparteix la voluntat de sumar

Els enginyers industrials recolzen el transvasament i els de camins s'hi oposen

► Els enginyers industrials catalans són els únics professionals que recolzen públicament el transvasament del Segre al Llobregat com a mesura d'emergència. De fet, fonts del Col·legi d'Enginyers Industrials asseguren que la mesura és «factible» i que ara com ara no hi ha arguments per oposar-se a un projecte que evitarà els talls en el subministrament domèstic a la tardor. Aquesta associació col·legial també aposta per un futur transvasament del Rònia.

► En canvi, el Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya creu que transvasar «no és la millor solució» tant des del punt de vista econòmic com mediambiental. Segons aquest col·legi, cal buscar solucions a llarg termini i, a priori, no s'ha de descartar cap opció, inclos un transvasament de l'Ebre.

► Traslladar aigua de la desembocadura de l'Ebre a Tarragona fins a Barcelona en vaixells és l'alternativa que proposa l'Associació d'Enginyers Navals i Oceànics d'Espanya. Segons aquests professionals, es tracta d'una opció més ecològica i també més econòmica que construir plantes dessaladores.

esforços amb el tripartit davant una situació d'emergència. L'intercanvi de gestos amistosos es va produir ahir, quan el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, actuant com a portaveu del Govern, va evitar rebutjar frontalment el transvasament del Rònia, que CiU ha defensat històricament, i que els socialistes han descartat sempre sense embuts. No és que Nadal s'hi pronunciés a favor, ja que va precisar que l'Executiu català no considera que s'hagi de recórrer a aquesta infraestructura a curt ni a mitjà termini, però el to no va ser l'habitual en el tripartit sobre aquesta qüestió.

Convençut de la necessitat de sumar el màxim, Baltasar seguirà reunint-se amb els partits catalans, inclosos els que integren el tripartit, i el seu, ICV. Ho farà demà al matí. Primer es veurà amb el PP català; després, amb Ciutadans, i, finalment, amb els representants del PSC, Esquerra i ICV-EUIA.

Francesc Baltasar CONSELLER DE MEDI AMBIENT

► A la conselleria ► Francesc Baltasar, ahir, al seu despatx de la seu de Medi Ambient, en un moment de l'entrevista.

«Madrid s'ha de mullar perquè els catalans no passin set»

LLOC I ANY DE NAIXEMENT ►► A BARCELONA, EL 1949
TRAJECTÒRIA ►► PERIODISTA, VA SER ALCALDE DE SANT FELIU I SECRETARI DE RELACIONS INSTITUCIONALS

CARLES COLS / XABIER BARRENA
BARCELONA

—¿El rebuig al transvasament del Segre ve motivat pel secretisme que ha envoltat tant el seu estudi com el seu disseny?

—Hi va haver moltes peticions perquè se silencis. El primer que ho va fer va ser el Govern central, que va demanar que el projecte no sortís a la llum fins després de les eleccions. Va ser una petició compartida per la majoria del Govern de Catalunya. Però, arran d'una estranya filtració a CiU, la federació va intentar treure'n part fins i tot dins la campanya electoral. Després del 9-M, la intenció simplement va ser no dir res sense parlar abans amb el territori. I així es va fer.

—¿Ha parlat amb l'alcalde de Prats i Sensor per les estaques?

—Les estaques no són nostres. No sé qui les va posar ni per què les va posar. No estan vinculades al projecte.

—Quan, fa uns dies, va manifestar que el Ministeri de Medi Ambient coneixia l'existència del pla, va donar a entendre que també el beneïa.

—Quan al Govern se li dona a conèixer el projecte, al mes de novembre, mig Espanya ja estava sumida en la sequera i, a més, hi havia eleccions molt a prop. I sabien que l'aigua es convertiria en el tema estrella de polèmica. Llavors, crec que la ministra Cristina Narbona va escoltar el pla Segre, però desitjant no haver de firmar l'autorització mai, perquè seria obrir la caps de Pandora. Ara, és evident que és un tema molt incòmode per al Govern, però haurà d'actuar perquè sis milions de persones no passin set. I en aquest sentit s'haurà de mullar.

“

OPACITAT

«El primer que va demanar que el pla no sortís a la llum fins després de les eleccions del 9-M va ser el Govern central»

ARAGÓ

«Deceben les declaracions d'Iglesias. Podria oferir ajuda en lloc d'esgrimir el seu estatut d'autonomia»

—Si no hi ha transvasament del Segre, ¿hi haurà restriccions?

—Hem posat en marxa tota una sèrie de mesures d'urgència: recuperació de pous i aqüífers, arribada de vaixells cisterna, mesures d'estalvi—amb xifres rècord del 8% a Barcelona—. Tot això, sumat, dona uns recursos molt importants, però en fan falta més. Necessitem solucions que ens ajudin a passar de la tardor d'aquest any fins a la primavera del 2009, quan entrarà en funcionament la dessalinitzadora del Llobregat. Una aportació fonamental seria la del Segre. Si aparegués una altra opció estaríem encantats de realitzar-la.

—El pla Segre està causant una crisi territorial al PSC, una altra d'interna a ICV...

—Això està amortitzat. Al PSC, a Iniciativa i espero que també a Es-

Passa a la pàgina següent

La crisi hídrica ► Les posicions dels partits

Pàgines 2 a 4 <<<

Ve de la pàgina anterior

guerra Republicana. Crec que la polèmica no deixarà seqüeles. I entenc que una bona part de la controvèrsia ve causada pel desconcert inicial. Aquest desconcert el vaig passar jo arà fa deu mesos. Quan per primera vegada vaig haver d'enfrontar-me a la idea que havíem de portar vaixells, vaig pensar que estàvem molt malament. Però quan després parles amb la gent i li dius: «Vostè és capaç de deixar sense proveïment el 75% dels catalans perquè tot sigui pur i fantàstic?», estic convènt que ningú dirà que sí. Di- ran: «Us ajudaré en tot allò que faci falta».

AGRAIMENT

«Tarragona i Reus cedeixen aigua a Barcelona sense guanyar diners. El que fan és una mostra de solidaritat».

«A les Terres de l'Ebre, CIU i el PP van pagar a les urnes el suport al trasvassament. ¿Pot passar en el futur a Lleida amb el PSC i ICV?»

«Jo crec que no. La situació tendeix a apavagar-se. Fins a un cert punt és normal que els càrrecs territorials hagin de fer equilibris entre el seu càrrec local i l'obra que porta a terme el partit al Govern».

«Però ICV va defensar la inviolabilitat de l'Ebre».

«ICV segueix estant en contra del trasvassament de l'Ebre. Com ho està la Generalitat i el Govern central. Però el que no es pot comparar és el trasvassament del Pla Hidrològic Nacional amb una captació puntual d'un afluente de l'Ebre que, curiosament, és català del naixement a la mort. I per això sorprenen i deceben les declaracions del president d'Aragó, Marcel·lino Iglesias. Penso que hauria pogut tenir una actitud molt més positiva, dir: «Catalunya, amb qui compartim tantes coses, té avui un problema molt important. ¿Com puc ajudar?». I no simplement recordar les seves competències estatutàries».

«Tarragona i Reus ja hi han aportat el seu granet de sorra».

«Sí. Han posat en marxa nous pous sense necessitar-los. Els seus ajuntaments han posat a la nostra disposició tot el rendiment d'aquests pous per portar l'aigua en vaixell a Barcelona. I mentrestant, rebien crítiques ferotges. Però ells no cobren pel procés més del que els costa gestionar l'aigua. No hi estan fent cap negoci. Considero que el que fan és una mostra de solidaritat».

«¿Tenen els regants de Lleida un concepte equivocat sobre la propietat de l'aigua?»

«Crec que hem d'evitar parlar en termes de bons i dolents. Considero que hem de ser molt conscients que hi ha una emergència nacional i que segurament, quan la superem, haurem de seguir aprofundint en debats ja iniciats com el del futur de l'aigua».

«¿El debat sobre el reg, per exemple?»

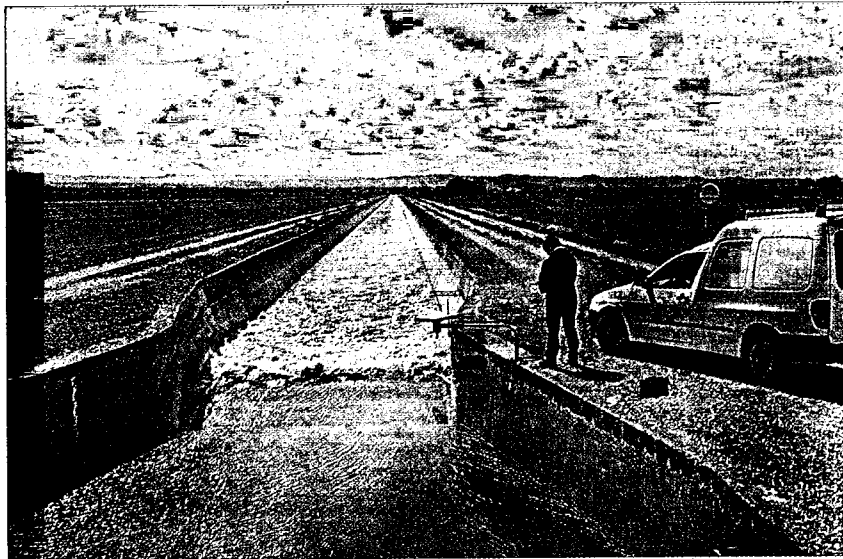
«Hi ha d'haver tres debats de futur: els efectes del canvi climàtic, el model de gestió de l'aigua a Espanya —perquè tenim més territori català en mans de Madrid que de Barcelona— i, evidentment, els comportaments i els usos a Catalunya, com el reg agrícola. Hem d'aconseguir, això sí, apartar tots aquests debats del dramatisme que sempre envoltava les campanyes electorals».

«El preu de l'aigua, ¿quina tendència seguirà?»

«Pel que fa a la sequera, totes les mesures que s'estan prenent no costaran ni un euro a la ciutadà. En el futur, amb l'arribada de la dessalinització, el preu de l'aigua tendirà inevitablement a pujar. No hem calculat quant, ni crec que aquest sigui un element transcendental. Amb tot, la dessalinització és més barata que els trasvassaments. I cada vegada més. La tecnologia de trasvassament que coneixem no s'ha modificat, en canvi, la del procés de dessalinització està en permanent evolució».

«El primer episodi de la guerra de l'aigua va tenir com a protagonistes els regants del Ter, que van denunciar la sobreexplotació del riu».

«Jo no parlaria d'una guerra de l'aigua. Hi ha una profunda preocupació als territoris. La guerra és contra la sequera, no contra altres. Al Ter és evident que hi ha hagut un ús intensiu del riu. Nosaltres som els primers que volem que el Ter tingui el cabal ecològic».

► Una tècnica comprova el nivell de l'aigua al canal d'Urgell a l'altura de Mollerussa, el 26 de març

EQUILIBRIS DE LES FORCES POLÍTQUES

El PSC de Lleida ignora Montilla i rebutja el trasvassament

● La situació és similar a la que va debilitar CIU a l'Ebre amb el Pla Hidrològic Nacional

MÀRIA JESÚS IBÁÑEZ
LLEIDA

Les aigües baixen tèrboles a Lleida i serà difícil calmar-les. Les federacions territorials de les tres forces que formen el Govern català —el PSC, ERC i ICV— fa un parell de setmanes que fan equilibris per mantenir la calma i donar una resposta convincent a les seves militàncies. El suport prestat per les cúpules barcelonines dels partits al trasvassament del Segre al Llobregat els ha posat al davant una complicada tessitura: ¿cal acatar la disciplina de partit o respondre com espera l'elector?»

Com ja passar a les Terres de l'Ebre amb el Pla Hidrològic Nacional (PHN) o, anys abans, amb la planta de residus industrials de la Conca de Barberà, la tasca del Govern està passant factura als seus càrrecs en el territori. Llavors, els damnificats van ser sobretot els electes de CIU. Ara, a

Lleida, la papereta més complicada la tenen els socialistes, que des del 2004 han guanyat elecció rere elecció i han trencat amb la imatge de feu nacionalista que tenien les comarques de Ponent.

Tot i les instruccions rebudes els últims dies des de Barcelona, que instaven a fer pinya a favor del trasvassament, els principals bàrons del PSC no van tenir més remei que alinear-se dilluns amb la resta de formacions de la demarcació i subscriure la declaració del Segre, que rebutja de forma unànime la proposta. Entre els firmants hi figuren noms destacats, com el de l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, i el de Balaguer, Miquel Aguilà, l'ajuntament del qual dijous ja va aprovar una moció contra el trasvassament.

ACTE DESCONVOCAT / L'alcalde de Tremp i delegat del Govern al Pirineu i Aran, el socialista Víctor Orrit, va traspassar la representació del seu municipi a un tinent d'alcalde. Tampoc va firmar, després d'excusar la seva absència, el president del Consell Comarcal del Pallars Sobirà, Vicenç Mitjana, pròxim al primer secretari del PSC de Lleida i conseller

d'Agricultura, Joaquim Llena. Les pressions sobre els socialistes locals van portar el govern de la Diputació de Lleida (ERC i el PSC) a desconvocar a última hora una roda de premsa convocada a quell mateix matí per presentar el contingut de la declaració, ratificada dilluns a la nit per tots els grups de la corporació provincial, els alcaldes de les capitals de Lleida i els presidents dels consells comarcals amb les excepcions esmentades.

I mentre que a la taxa socialista s'intenta donar un to conciliador al rebuig «estem oberts a altres alternatives», deia Àlfr Ros, la federació de CIU es felicitava pel contundent rebuig del territori de Lleida al trasvassament del Segre. Els nacionalistes consideren que «la declaració del Segre tanca totalment la porta» a la captació.

A ERC, la militància lleidatana segueix sense entendre el suport explícit donat al projecte pel conseller de Governació, Jordi Ausàs, que fins fa 15 dies era alcalde de la Seu d'Urgell. De fet, Ausàs ha estat l'únic republicà que s'ha pronunciat: fins ara, a favor del projecte de la Conselleria de Medi Ambient.

COSES de la VIDA

INGENYERIA FINANCERA PER PAL·LIAR EL DÈFICIT D'INFRAESTRUCTURES

La Generalitat finançarà 5 obres amb els beneficis del peatge de Vallvidrera

Tabasa, l'empresa que explota els túnels, donarà 443 milions per a millores viàries i ferroviàries

La iniciativa permetrà fer un carril bus-VAO, una estació de Ferrocarrils i quatre parquings

CRISTINA BUESA
BARCELONA

Per primera vegada, els abnegats usuaris dels peatges podran veure com el seu pas per caixa no serveix només per engreixar els comptes de les concessionàries. Ara que ha entrat en beneficis, Tabasa, l'empresa pública que gestiona els túnels de Vallvidrera, destinarà els guanys presents i futurs a diverses obres relacionades amb la mobilitat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Es tracta d'una iniciativa pionera que ahir va autoritzar la Generalitat i que contribuirà a pal·liar el dèficit d'infraestructures de Catalunya, tal com va dir el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal.

Són 443 milions d'euros. La gestora del túnel que uneix el Vallès i la Via Augusta barcelonina aportarà aquesta quantitat en els pròxims sis anys per construir diverses infraestructures viàries i ferroviàries, agrupades en cinc subgrups. No són plans novíssims ni que s'hagin acabat de treure del barret de copa planificador de l'Executiu català: la majoria compta amb projectes redactats i, en alguns casos, a punt de licitar-se. La gràcia de la iniciativa és que es porta a terme una inversió important a part de les que ja estan pressupostades i aprovades per Política Territorial, va destacar el conseller.

EXERCICI DE SOLIDARITAT. / Quan la desaparició de les autopistes de pagament a Catalunya ja apareix com una quimera inabastable, la idea de sufragar aquesta sèrie d'obres amb els guanys d'una concessionària es presenta per part de la Generalitat com un exercici de solidaritat del transport privat amb el col·lectiu. De fet, el transport públic és el gran beneficiat de les inversions que ahir es va anunciar que assumirà Tabasa.

La construcció del carril bus-VAO (Vehicles d'Alta Ocupació) de la C-58 entre Ripoll i Vallès Occidental i l'avinguda Meridiana és un dels cinc projectes elegits. Amb un pressupost de 125 milions d'euros, aquesta nova via anirà per la mitjana de l'autopista en gairebé tots els 6,7 quilòmetres que tindrà. Després de tres anys de treballs, els dos carrils reversibles només podran ser utilitzats per autobusos o vehicles de gran capacitat. Política Territorial té un pla per fomentar la creació d'aquest tipus de carrils que alleugin els congestions

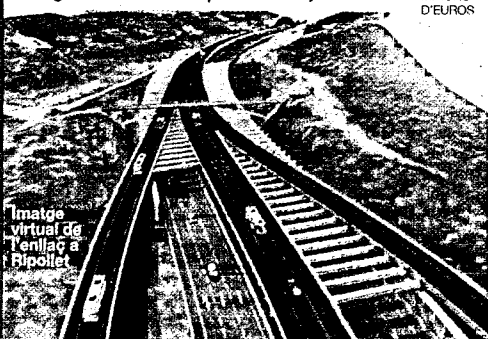
EL PLA D'INVERSIONS

1 Carril bus-VAO a la C-58

Via d'alta ocupació entre l'avinguda Meridiana i Ripoll

6,7 km

125 MILIONS D'Euros

2 Actuacions als FGC

Nova estació de Vulpalleres a Sant Cugat

35 MILIONS D'Euros

Nova cua de maniobres a la plaça de Catalunya

125 MILIONS D'Euros

Aparcaments d'enllaç en estacions

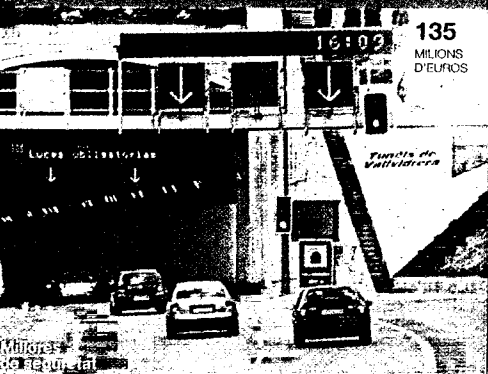
13 MILIONS D'Euros

A Vallldoreix, les Planes, baixador de Vallvidrera i Vulpalleres

200-300 places cadascun

5 Actuacions al túnel de Vallvidrera

135 MILIONS D'Euros

Font: Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques

RAMON CURTIS

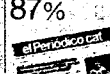
Principals usos d'internet a Espanya

Font: AIMO

Buscar informació
97%

Llegir les notícies
87%

Consultar mapes
74%

Descarregar música
60%

nats accessos a Barcelona: a més a més d'aquest, se n'han projectat d'altres a la C31 o a la B32.

MILLORA DE FREQUÈNCIES. / Un altre dels grans recompensats per l'abundància pressupostària de l'empresa dels túnels de Vallvidrera és Ferrocarrils de la Generalitat (FGC). La principal de les tres aportacions que es dedicarà a la infraestructura ferroviària serà la construcció d'una nova cua de maniobres a l'estació de Plaça de Catalunya, que costarà 125 milions d'euros. Aquest projecte consisteix a allargar l'actual túnel perquè els trens puguin invertir la marxa sense afectar la resta de circulacions. A efectes pràctics, es podrà doblar la freqüència de la línia del Vallès, que passarà de comptar amb combois cada 12 minuts a tenir-ne cada sis.

En aquest mateix traçat de FGC, amb l'objectiu de descongestionar les estacions de Sant Cugat i Sant Joan, es crearà la nova parada de Vulpalleres. Aquest sector de la ciutat vallesana està experimentant un notable creixement urbanístic. A més a més, la instal·lació estarà a només 500 metres de l'estació de Coll Favà de Rodalies. En aquesta estació també s'hi habilitarà un parking amb capacitat per a 242 vehicles que podrà ser utilitzat tant pels viatgers de Ferrocarrils com pels de Renfe.

INTERMODALITAT ASSEGURADA. / Aquesta doble condició del parking afavorirà la intermodalitat, és a dir, el transvasament d'usuaris d'un mitjà de transport a un altre. Això mateix és el que es pretén amb la construcció de tres aparcaments més a les estacions de FGC de Vallldoreix, les Planes i Baixador de Vallvidrera. Tindran entre 200 i 300 places cadascun. Si es facilita que els ciutadans deixin el vehicle a les parades de tren i prossegueixin el viatge cap a Barcelona en ferrocarril, els accessos viaris notaran una certa descongestió, a més a més del benefici mediambiental que representará.

Precisament els conductors que abandonin el transport privat i accedeixin o surtin de Barcelona en tren deixaran d'usar (en la majoria de casos) el túnel de Vallvidrera, artífex de les millores en infraestructures. Però aquesta galeria també comptarà amb inversions que la deixin en perfecte estat de revista.

la inversió

LA COMPANYIA S'ENDEUTARÀ

L'EMPRESA PÚBLICA TÚNELS I ACCESSOS DE BARCELONA S.A. (TABASA) ESTÀ PARTICIPADA MAJORITARIAMENT PER LA GENERALITAT ENCARA QUE IGUALMENT CONSTEN COM A ACCIONISTES ADMINISTRACIONS COM LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA, EL CONSELL COMARCAL DEL BARCELONÈS O L'AJUNTAMENT DE SANT CUGAT DEL VALLES, ENTRE ALTRES.

20 MILIONS EL 2007

La societat es va constituir el 1967 per construir i explotar els túnels de Vallvidrera. Al no tractar-se d'una empresa privada, no reparteix beneficis entre els accionistes. La primera vegada que Tabasa va aconseguir generar guanys va ser en l'exercici del 2007, segons va informar ahir Política Territorial. En total, va guanyar 20 milions d'euros. Aquesta quantitat és la que permet als gestors de la firma acceptar cert endeutament, van exposar fonts de la conselleria, ja que el que faran ara serà demanar un crèdit fins als 443 milions d'euros que han compromès per a les diverses obres.

UNA FIRMA INVERSORA

Aquest canvi —passar de ser una firma que només explotava el túnel a començar a fer inversions, actuacions o estudis— obeeix a l'objectiu del Govern de reforçar el paper de Tabasa. La sessió de l'executiu català va aprovar ahir modificar els seus Estatuts.

MÉS SEGURETAT

En la partida que es destinarà als cinc projectes també hi haurà una part per als mateixos túnels. Consisteix en una actuació que millorarà la seguretat ja que hi haurà dos carrils per sentit en tot moment que, al seu torn, estaran separats per una mitjana. Costarà 135 milions d'euros.

OPERACIÓN VALORADA EN 4.000 MILLONES DE EUROS

Iberdrola y EDF competirán en la mayor venta eólica de Europa

El fondo australiano Babcock & Brown traspasará sus parques de energía renovable en España, Portugal, Francia, Italia y Alemania. Se espera una dura rivalidad entre las grandes eléctricas.

ROBERTO CASADO, Londres

Los grandes actores del sector eléctrico europeo van a tener una nueva oportunidad de enfrentarse dentro de su pelea por liderar el proceso de concentración de la industria. El fondo australiano Babcock & Brown ha puesto en venta sus activos eólicos en España, Portugal, Francia, Italia y Alemania, en la mayor puja por activos de energía renovable celebrada en Europa.

La operación va a suponer el traspaso de una potencia eólica de unos 3.000 megavatios (MW), valorada entre 3.500 y 4.000 millones de euros por los analistas. Babcock & Brown ha contratado a los bancos Deutsche Bank y JPMorgan para que administren la subasta desde sus oficinas londinenses.

Según fuentes del mercado, las grandes eléctricas europeas con presencia en varios países van a ser las más interesadas en los activos de Babcock & Brown, ya que les puede permitir complementar sus negocios tradicionales de producción y distribución de energía. Además, la decisión de los países europeos de impulsar las renovables asegura un generoso tratamiento regulatorio a los parques eólicos (que generan electricidad a partir del viento), en los próximos años.

Rivalidad

Los analistas auguran una dura rivalidad entre Iberdrola, Electricité de France (EDF), la gala Suez, la alemana E.ON y la italiana Enel por la cartera eólica del fondo australiano. Todas ellas tienen activos renovables y han anunciado grandes inversiones en ese sector. También se espera la presencia en la puja del gru-

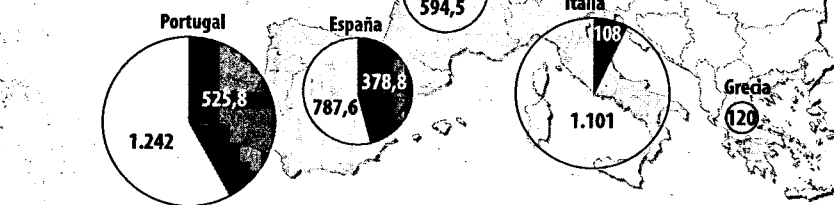
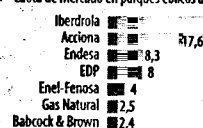
UNA OPERACIÓN DE ALTOS VUELOS

Parques eólicos de Babcock & Brown en Europa, en megavatios.

En operación o proyecto.

Los líderes en España

Cota de mercado en parques eólicos al final de 2007

FUENTE: Babcock & Brown y Asociación Eólica Española

EXPANSIÓN

po estadounidense General Electric, que está diversificando su negocio desde la fabricación de las turbinas eólicas a la gestión y propiedad de las instalaciones.

Fuentes de Iberdrola confirmaron que van a proceder al estudio de la operación para decidir si presentan una oferta. El resto de empresas no quiso comentar su posible participación en el proceso. Los analistas dan por hecho el interés de EDF, ya que quiere triplicar su negocio renovable antes de 2012.

Responsables de Deutsche Bank y JPMorgan indicaron que el proceso podría durar seis meses. En unos días, distribuirán un cuadernillo de venta con los detalles de los activos de Babcock & Brown. Fuentes cercanas a la operación aseguran haber detecta-

También se espera la presencia en la subasta de las empresas E.ON, Suez, Enel y General Electric

Los vendedores prevén un proceso de seis meses, que se cruzará con otras fusiones en el sector

do "un fuerte interés" por parte de los posibles candidatos. En función de las primeras ofertas no vinculantes que reciban los bancos, el fondo decidirá si vende los activos a un solo comprador o los reparte por países.

La mayoría de parques eó-

licos de Babcock & Brown en Europa ha sido adquirida a la empresa española Gamesa durante los últimos años. La entidad quiere ahora "capturar el valor que los inversores no reconocen a esos activos". Algunos analistas atribuyen la venta a la necesidad de liquidez de Babcock & Brown (que tiene múltiples inversiones en diversos sectores), ante la crisis financiera internacional. Esta situación del mercado va a impedir que firmas de capital riesgo compitan por los parques eólicos, ya que tienen problemas para financiarse.

El largo proceso de venta de estos activos se cruzará con otros movimientos corporativos en el sector eléctrico. EDF ha reconocido su interés por tomar una participación en Iberdrola, Gaz de

France y Suez están en proceso de fusión y E.ON acaba de comprar activos a Endesa, que ahora está controlada por Enel y Acciona. Estas dos empresas tienen pendiente la integración de su negocio renovable en España. Además, EDF, Enel y E.ON compiten por la empresa belga Distrigaz. En Reino Unido, la venta del generador nuclear British Energy atrae a EDF, E.ON, Iberdrola, E.ON, RWE y Centrica.

Pág. 2 LA LLAVE

Expansión.com

Siga la cotización de Iberdrola y EDF en www.expansion.com

La eléctrica española se defiende de las especulaciones

Iberdrola afirmó ayer que ni el presidente de la compañía, Ignacio Sánchez Galán, ni otros representantes de la eléctrica negocian con Gas Natural los términos de una integración con la compañía gasista. "Iberdrola no ha negociado ni está negociando con Gas Natural. No queremos entrar en más especulaciones ni comentarios", dijeron fuentes de la compañía, que sin embargo, no entran a comentar posibles contactos con accionistas. El grupo Gas Natural está controlado por La Caixa y Repsol, con más del 30% en cada caso. El diario El Correo publicaba ayer que la eléctrica con sede en Bilbao y la gasista ultiman un proyecto de fusión del que se están negociando aspectos financieros e industriales debido al elevado número de actores afectados. Según apunta el periódico, La Caixa y Repsol YPF se convertirían también en socios relevantes de Iberdrola, movimiento que aceptaría la caja vasca BBK, que tiene un 7,7% de la eléctrica. ACS, que controla un 12,4%, de forma directa y a través de derivados y que mantiene un enfrentamiento con la dirección de Iberdrola, vendería su participación a Gas Natural durante el proceso de fusión. Desde la segunda quincena de enero, Iberdrola aparece en el centro de todas las quinielas sobre posibles movimientos corporativos en el sector de energía en España, por el posible salto a la eléctrica que pueda protagonizar el gigante francés EDF. A partir de ahí, las combinaciones no han parado de crecer. Desde que EDF se quede con Fenosa y ACS con Iberdrola, hasta una fusión defensiva de Iberdrola con Gas Natural, o esta misma operación, pero con la gasística llevando la voz cantante. Otro planteamiento que se baraja es un cruce accionarial entre Repsol e Iberdrola, con una fusión entre Gas Natural y Fenosa.

PORTILLO Y NOZAR ULTIMAN EL TRASVASE DE SUS ACCIONES A LOS BANCOS

Gecina y Metrovacesa entran en la lista de candidatos para comprar SFL

Ambas empresas, pese a asegurar que no están interesadas, figuran en todas las quinielas para hacerse con el 84% del capital de la filial francesa de Colonial.

J.S.A. Madrid

La decisión de Colonial de poner a la venta el 84% que controla en su filial francesa SFL, anunciada el pasado lunes por el consejo de administración de la inmobiliaria, ha abierto las quinielas sobre los potenciales interesados en hacerse con la flamante patrimonialista, joya de la corona del grupo aún controlado por Luis Portillo. Dos compañías españolas figuran ya en las quinielas: Gecina y Metrovacesa.

Con unos activos valorados en 4.088 millones de euros a finales de 2007, SFL encaja como anillo al dedo en el modelo de negocio de ambas empresas. Rivero, que calienta motores en España a través de su histórica sociedad Bami, en la que ayer dio entrada a nuevos consejeros, espera la reactivación del proceso de escisión entre Gecina y Metrovacesa, suspendido temporalmente por el supervisor de los mercados franceses, la AMF.

Con uno de los ratios de endeudamiento más bajos del sector, Gecina cuenta con una valiosa cartera de activos valorada en cerca de 9.000 millones de euros, descontando los 38 inmuebles que tiene previsto entregar a Metrovacesa a cambio de la participación del 26% que ostenta la empresa de los Sanahuja en su capital.

Incipiente

Aún parece pronto, no obstante, para hablar de candidaturas formales. Fuentes de Metrovacesa y de Gecina nega-

Joaquín Rivero, presidente de Gecina.

ron ayer a este periódico estar interesados en adquirir SFL. Y es que el proceso todavía tiene que arrancar con el mandato de venta "a un banco de inversión de reconocido prestigio, que será seleccionado por una comisión integrada exclusivamente por consejeros de Colonial", según explicó ayer el grupo a la CNMV.

Colonial resaltó su intención de seguir "evaluando cualesquiera otras medidas que contribuyan a la refinanciación de la deuda y a la mejor ejecución del plan de negocio de la compañía". Fuentes del sector creen que el siguiente activo en salir a la venta será el paquete del 15% de FCC. Paralelamente, se desarrolla la composición del nuevo accionariado de la compa-

Arranca la operación

- Colonial anunció ayer su decisión de poner a la venta el 84% del capital de su filial francesa Société Foncière Generale.
- Aunque Metrovacesa y Gecina dicen que no están interesadas en entrar en el proceso, los expertos las incluyen en todas las quinielas a la hora de elegir candidatos para adquirir la filial de Colonial.

sus bancos acreedores. Las partes están diseñando el proceso de trasvase de buena parte de los títulos de Portillo y de Nozar a un vehículo patrimonial configurado por la decena de entidades acreedoras, con La Caixa y Popular a la cabeza, lo que dejará a los bancos como principales accionistas de la compañía. Se desconoce si se reactivará entonces el frustrado proceso de venta de Colonial.

ñía, en la que entrarán los bancos acreedores de Luis Portillo (34,2%) y Nozar (12,2%).

Hoy tiene lugar en Londres una reunión crucial entre Luis Portillo y Luis Nozaleda, presidente del grupo Nozar, y

Expansión-com

EMPRESAS

Consulte la cotización de Metrovacesa en: www.expansion.com

El Ebro vende agua

● Los regantes catalanes del sur acceden a paliar la sequía con el caudal sobrante

● La medida aportaría 45 hm³ al año cuando del Segre se obtendrían 32 hm³ en 8 meses

ESTEVE GIRALT
Tortosa

Las dos comunidades de regantes del Ebro están dispuestas a enviar agua sobrante hacia el área metropolitana de Barcelona para contribuir en buena medida a paliar el problema de la sequía. Una predisposición cuya materialización se deberá discutir y negociar los términos. La Agencia Catalana de l'Aigua (ACA) ha fijado para la próxima semana una reunión con las dos comunidades de regantes para abordar la controvertida interconexión de redes entre el Consorci d'Aigües de Tarragona (CAT), que se abastece de agua procedente de los canales de riego del Ebro, y el sistema Ter-Llobregat (ATLL). Los regantes están dispuestos a negociar con el ACA el envío de agua, aprovechando el caudal sobrante del denominado minitransvase del Ebro a Tarragona. Antes de empezar a negociar, a priori, y en grandes cifras, los regantes podrían aportar a través del sistema CAT aproximadamente 1,5 m³ de agua por segundo, lo que permitiría aportar al sistema ATLL una capacidad de 45 hm³ de agua al año, una cantidad muy importante. La idea del trasvase del Segre auspiciada por la Generalitat hubiese aportado al área metropolitana 32 hm³ en ocho meses.

Ayer mismo, los presidentes de la Comunitat de Regants de la Dreta de l'Ebre y la de la Esquerra se reunieron para abordar la posible cesión de agua a Barcelo-

VICENC LLIBRE

Plantando arroz. Los arroceros del delta del Ebro trabajaban ayer en la plantación del arroz, a la que seguirá la inundación de los campos. Los regantes están dispuestos a vender el agua sobrante para paliar la sequía de otras zonas de Catalunya

na, según confirmó *La Vanguardia*. El encuentro se produjo en Deltebre (Baix Ebre), pocas horas después de que el presidente de la Dreta, Manel Masià, anunciase la voluntad de los regantes para que Barcelona tenga agua y apostase abiertamente por la interconexión.

La Comunitat de la Dreta se ha mostrado siempre dispuesta a esta medida, que supondría unas importantes compensaciones económicas para los regantes, mientras que los Regants de l'Esquerra se han expresado siempre con más cautela.

Además del sí de los regantes

—que se debería decidir en asamblea—, y del acuerdo con la Conselleria de Medi Ambient, para hacer posible la interconexión se debe modificar la ley del Minitransvase 18/1981, que prohíbe que el agua que los regantes envían al CAT pueda ser trasvasada más al norte de Tarragona.

Las dos comunidades de regantes sostienen que las dos redes se podrían unir por el punto más cercano, con una tubería de unos 14 kilómetros que conectaría el CAT, que finaliza en Cunit (Baix Penedès) y la ATLL, que acaba en

CONTINÚA EN LA PÁGINA SIGUIENTE >>

EL EBRO VENDE AGUA LAS EXPLICACIONES DE LA GENERALITAT

Los embalses rozan la emergencia

El nivel de los embalses que abastecen la región de Barcelona se sitúa en el 21,08% de su capacidad máxima. Por lo tanto, están 1,08 décimas por encima de la línea roja, el listón del 20% que marca la entrada en emergencia máxima. Una diferencia en el modo de contabilizar hizo que el Ministerio de Medio Ambiente informara ayer de que los embalses en las cuencas internas se encuentran en el 19,6%. Fue una falsa alarma.

Otra opción: agua del Ebro en barcos

Los doctores Primitivo González y Antonio Salamanca, de la Universidad de A Coruña, han propuesto, en un estudio publicado por la *Revista Ingeniería Naval*, transportar agua en buques desde la desembocadura del Ebro a Barcelona. Estos ingenieros calculan que dos buques de 300.000 toneladas podrían llevar a Barcelona el volumen que la Generalitat prevé con el trasvase desde el Segre, y con menor coste.

Obras para frenar la fuga de Badalona

La empresa dependiente de la Generalitat Algües Ter Llobregat inició ayer los trabajos para aprovechar las aguas que se pierden desde hace años por la fuga de la canalización de Cardener a su paso por el Canyet, unos 9.000 litros por hora. Las obras, sufragadas por la empresa y el Ayuntamiento de Badalona, costarán 240.000 euros. Se construirá una tubería y un depósito de 200.000 litros para abastecer camiones cuba.

La fuga, a su paso por el Canyet

Montilla suspende un viaje a Berlín

El president José Montilla no viajará el próximo viernes a Berlín para inaugurar la nueva delegación del Govern en Alemania porque ha preferido quedarse en Barcelona para hacer frente a los problemas derivados de la sequía. Será el responsable de Exteriores y vicepresidente, Josep Lluís Carod-Rovira, quien inaugurará la delegación. Montilla tiene previsto otro viaje a Marruecos la próxima semana.

>> VIENE DE LA PÁGINA ANTERIOR

Cubelles (Garraf). Fuentes consultadas sostienen que bastaría con una obra menor, que podría acabarse en unos meses, paralelamente a la modificación de la legislación. El conseller de Medi Ambient, Francesc Baltasar, siempre ha negado con rotundidad que la interconexión entre dentro de los planes del Govern.

La interconexión entre las dos redes — planteada en su día por el Plan Hidrológico Nacional del Partido Popular y rechazada frontalmente por los partidos integrantes del tripartito catalán— supondría una importante compensación económica para los regantes del Ebro, que ahora perciben casi cuatro millones de euros anuales por la concesión del CAT. La Confederación Hidrográfica del Ebro (CHE), que es quien tiene la concesión de agua con los regantes, también tendría que entrar en la negociación.

De la concesión que tiene el CAT, 121 hectómetros cúbicos al año (3,8 metros cúbicos por se-

POCA DIFICULTAD

El transporte de agua del Ebro conectaría con el Ter-Llobregat por un tubo de 14 km

CORTO PLAZO

La obra podría estar lista en unos meses y obligaría a modificar la legislación

EL SEGRE

Para suministrar agua del Segre en octubre las obras deberían comenzar en 15 días

gundo), el CAT utiliza en la actualidad entre un 60% y un 70%. En los meses de verano el consumo es máximo, especialmente en los municipios turísticos de la costa, pero baja notablemente en los meses de invierno.

Con este caudal de agua el CAT abastece a un total de 72 municipios del Camp de Tarragona y el Ebro, además de 39 industrias, 12 pertenecientes a la Asociación Empresarial Química de Tarragona. Un abastecimiento que da idea de la importancia de enviar los 1,5 m³/s al sistema Ter-Llobregat.

En medio de toda la controversia de los trasvases, el Govern admitió ayer que está dispuesto a es-

El Govern no descarta el Ródano en el futuro

El president Montilla pasea junto a la fuente sin agua del Pati dels Tarongers

Hereu exige soluciones urgentes

Jordi Hereu defendió ayer el trasvase de agua del Segre al Llobregat y emplazó a los detractores de esta medida —el Gobierno entre otros— a que ofrezcan alternativas para este mismo otoño. "Alguien debería decir si tiene mejores soluciones para aplicar en octubre y no más tarde", destacó el alcalde de Barcelona. "Si no hay respuesta, apoyamos, como ahora apoyamos, la posición de la Generalitat", subrayó Hereu, quien insistió en que "no se debe mezclar este debate (el de las medidas urgentes) con el de las actuaciones estructurales que deben tomarse en el futuro". Hereu recordó que en el área afectada viven cinco millones de personas y advirtió: "No aceptaré de ninguna manera que en otoño nos encontremos con que no se respetan sus derechos", en referencia a las posibles restricciones domésticas. / Ó. Muñoz

tudiar el del Ródano como una solución a medio o largo plazo a la sequía estructural, según explicó el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal. Aunque esta cuestión no tiene nada que ver con las mejoras que el Ejecutivo estudia y está poniendo en marcha para paliar el problema de la sequía actual, la polémica está servida.

Por una parte, es la primera vez que el tripartito admite la posibilidad del trasvase de agua desde Francia, una solución que CiU ha defendido históricamente ante el rechazo de los partidos que hoy forman el Govern. Por otra, ERC e ICV-EUiA mantienen una oposición frontal a cualquier tras-

MARC ARIAS

Zona del Ebro

Mucha agua y poca población

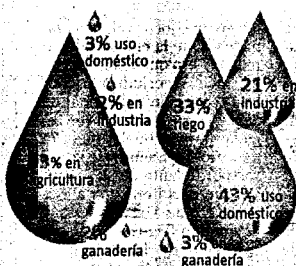
Cuencas del Ebro de Catalunya 15.330 km²

Consume el 60% del agua de Catalunya... Tiene el 92% de la población...

Casi toda el agua es para regadío

TOTAL CONSUMO AGUA 1.900 hm³/año

Cuencas internas

Mucha población y poca agua

Cuencas internas catalanas 16.600 km²

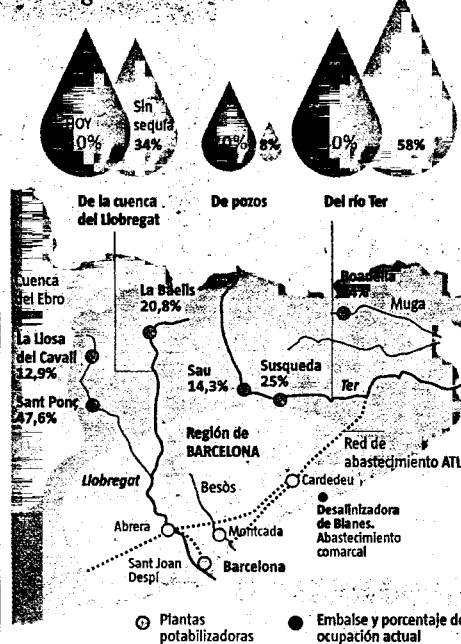
Consume el 40% del agua de Catalunya... Tiene el 8% de la población...

Casi la mitad se consume en hogares

TOTAL CONSUMO AGUA 1.200 hm³/año

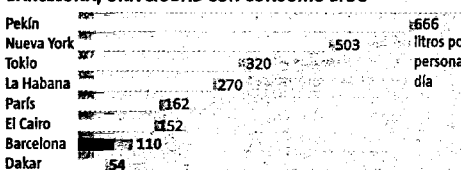
¿De dónde viene hoy el agua que se consume en la región de Barcelona?

El nivel medio de los embalses están en el 21,08% de su capacidad. La emergencia máxima se activa en el 20%

BARCELONA, UNA CIUDAD CON CONSUMO BAJO

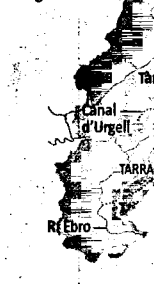
¿Qué soluciones hay para evitar las restricciones domésticas?

SOLUCIONES A DEBATE

Medidas aprobadas

Desalinizadoras

AGUA DE REGANTE: Conectar el Canal d'Urgell en Tàrraga hacia la riera del Anjo. Por negociar con los agricultores.

PROLONGAR EL MINITRASVASE DEL EBRO: De Cunit a Cubelles. Nueva conducción: 14 km. Concesión anual: 121 hm³. Sobrante para Barcelona: 45 hm³.

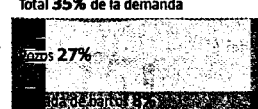
DESALINIZADORAS: El Prat: 60 hm³. En obras, prevista para mayo del 2009. Cunit: 60 hm³. En servicio en 2010/2012. Blanes (Ampliación): 10/20 hm³. Para el 2010. Blanes 2ª: 60 hm³. Para el 2012.

TRASVASE DE EMERGENCIA Del Segre al Llobregat. Por el túnel del Cadí: 14 km. De septiembre a mayo: 32 hm³. Mantendría los embalses del Llobregat en el 15% y evitaría restricciones en otoño. Coste: 45 millones de euros. Propuesta de la Generalitat rechazada por el Gobierno.

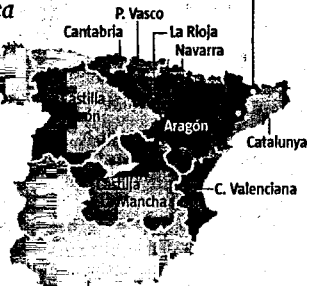
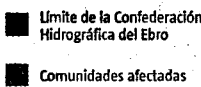
Recuperación de una decena de pozos en el Baix Llobregat, construcción de otros nuevos y reutilización del agua de depuradoras.

Barcos de la desalinizadora de Carboneras (Almería) de hasta 40.000 m³.

¿Por qué es tan difícil aprobar un pequeño trasvase en la cuenca del Ebro?

Captar agua del río Segre requiere una autorización de la Confederación Hidrográfica del Ebro, pues la cuenca de este río afecta a nueve comunidades autónomas.

FUENTE: Agbar, ACA

vase de cuencas fluviales, una posición que contrasta con la del PSC, más abierto a plantearlos. La reunión del Govern de ayer dejó abierta la posibilidad de que se acabe de producir un trasvase de agua del Segre para el área metropolitana de Barcelona, aunque se trate de una "últimísima solución" en caso de emergencia, si llega la inminencia de los cortes de suministro, informa Francesc Bracero. Pero esa operación ha sido rechazada por el Gobierno español, responsable de las cuencas hidrográficas. Hace cuatro años se derogó el Plan Hidrológico Nacional, que contemplaba el trasvase del Ebro para Valencia y Murcia. En Catalunya hubo una fuerte oposición y el PSOE tendría difícil ahora justificar un cambio de postura, ya que el Segre es un afluente del Ebro.

Para poder hacer el trasvase del Segre hacia el mes octubre -si continúa sin llover- es necesario comenzar las obras a lo sumo dentro de quince días. El Govern es partidario de tener listas las canalizaciones por si hiciera falta

abrir el grifo. En ese caso, considera que no habrá un Gobierno en Madrid que deje a Barcelona sin suministro de agua y confía en que el nuevo gabinete de Zapatero entenderá sus razones. Aunque el Gobierno, aunque con un aporte de caras nuevas, no dejará de ser de un partido que ha hecho del trasvase del Ebro y todo lo que se le parezca un anatema. La nueva vicepresidenta primera del Congreso, la socialista catalana Teresa Cunillera, que además es de Lleida, señaló ayer en RAC 1 que "el agua es de todos los ciudadanos de Catalunya y de España, pero tiene que servir para todos, y la responsabilidad de todos los gobiernos es que la gente pueda beber cuando la necesita". Por su parte, el diputado de CiU en el Parlament Ramon Espadaler señaló que el trasvase del Segre sería "un atentado ecológico" y reclamó soluciones estructurales.

Mientras tanto, en el Ayuntamiento de Barcelona las posiciones respecto a la posibilidad de trasvasar agua del Segre al área

metropolitana son diversas. En la misma línea que el conseller Batastar, la segunda teniente de alcalde, Imma Mayol (ICV-EUIA), defiende "la captación excepcional, temporal y reversible" de agua del Segre para garantizar el consumo a cinco millones de personas. "Los que no lo defienden

LA FRASE

► "Pasar agua de un lugar a otro ¿es un trasvase? La irrupción de la academia puede ser muy atractiva; pero, como trasvasar agua de un vaso a otro, es un trasvase hipotético, sin continuidad, es muy discutible".

J. Nadal
Conseller

Información: Antonio Cerrillo

Infografía: Raúl Camarero / Jordi París LA VANGUARDIA

MUNICIPAL

Disparidad en los grupos de Barcelona sobre la viabilidad del trasvase de Lleida

punto del territorio". La solución de emergencia, para Portabella, es "traer agua de donde la haya". Y la estructural, "la suma de muchas actuaciones, comenzando por el ahorro y el arreglo de las conducciones que pierden agua, siguiendo con las desalinizadoras y contemplando la optimización del riego agrícola".

ASIA EMPRESARIAL

SEGÚN PRABHU, EL EX MINISTRO DE ENERGÍA Y MIEMBRO DEL PARLAMENTO HINDÚ

“Habrá una explosión en el sector energético de India”

India tiene capacidad para producir más de cien mil megavatios en renovables, pero sólo genera 11.273. El Gobierno se ha “comprometido” a expandir la cesta energética disponible.

ANA I. GRACIA, Madrid

Cero grados de temperatura. En India, el invierno pasado golpeó duro a sus habitantes. Ha sido el más frío desde hace muchos años. Por lo menos, el más gélido que recuerda Suresh Prabhu, miembro del Parlamento indio y ex ministro de Energía. “¿Cómo debemos atender este cambio climático?”, preguntó a los asistentes a un foro organizado por EXPANSIÓN y Casa Asia. Con la urbanización creciente (se espera que la clase media india alcance los 600 millones de personas en 2030) y la prosperidad en aumento, la demanda de energía sobrepasa las fuentes existentes de suministro. “Habrá una explosión en el sector energético en India”, vaticina Prabhu.

Uno de los compromisos más firmes del Ministerio indio para las Energías Nuevas y Renovables (RNMRE) es dar un giro en política energética, lo que supondría renunciar “a los combustibles fósiles”, abriendo camino a la reforma y a un tipo de consumo “diversificado a base de

“Para abastecer de electricidad a todo el país, es necesario una transmisión y distribución local”

energías limpias y renovables”, apunta Prabhu.

India se caracteriza por su enorme demanda energética interna, satisfecha, en parte, por la importación de petróleo y carbón. “Si los pronósticos no fallan, a este ritmo de consumo y con la actual política energética, en 2032 deberemos importar energía”, avisa Prabhu. Así, para mantener un ritmo de crecimiento sostenido del 9%, es fundamental racionalizar el consumo y aprovechar todos los recursos disponibles para satisfacer la gran demanda energética interna que, si las previsiones no fallan, en 2030 se convertirá en el país

Suresh Prabhu es miembro del Parlamento indio y ex ministro de Energía.

más poblado del planeta, con 1,700 millones de indios. Uno de los grandes invencibles en India es que toda la población se abastezca de suministro eléctrico. Hoy, 80.000 aldeas sobreviven sin suministro. Para abastecerlas, es necesario “una transmisión y distribución a nivel local, sólo viable a través de fuentes renovables, para que esta misma población obtenga su energía eléctrica a partir de sus propias fuentes”, considera Prabhu, ya que desde la red principal sería una tarea “prácticamente imposible y muy costosa”.

Según los datos que maneja Prabhu, India tiene capacidad de producir más de cien mil megavatios (MW) de energía renovable, pero, actualmente, sólo genera 11.273. Y eso que “en los últimos cinco años hemos aumentado más de la mitad de los megavatios que hoy tenemos instalados”, aplaude Prabhu. Los proyectos indios pretenden ampliar esta cifra entre un 6% y un 10% antes de 2012. Entre los programas, destaca la energía eólica, con una producción de siete mil megavatios en 2007.

Siendo un país que disfruta de 300 días soleados al año, es incuestionable la potencialidad que desprende la energía solar. “Es un sector

Cifras ‘verdes’

- En energía eólica se consumieron 7.000 megavatios en 2007.
- Con 300 días soleados al año de media, es incuestionable la potencialidad de la energía solar, aunque es un sector que todavía está sin explotar.
- De 17.000 megavatios de biomasa en potencia, hoy operan 105 megavatios.
- A pesar de ser el segundo productor del mundo de cañas de azúcar, en cogeneración explota 700 megavatios de los 5.000 existentes.
- La fuerza del viento en la costa es indiscutible. Pero no se pueden cifrar las explotaciones, porque son simples apuestas de futuro.

que todavía no está explotado, pero existe una política prevista. Los beneficios fiscales son muy grandes”. Actualmente, ofrecen una amortización acelerada para los inversores en bienes de equipo, que alcanza hasta el 80% del total en el primer año. Otro de los incentivos es que, en 2005, las políticas en materia de energías reno-

vables hablaban de no pagar impuestos diez años incluidos un plazo de quince. “Uno puede seleccionar el marco de diez años de estos quince de beneficios libres de impuestos”, dice Prabhu.

Otras potencialidades

Teniendo en cuenta que en India conviven 234 poblaciones con más de cien mil habitantes, la ecuación sale redonda: “Hay una gran potencialidad para la biomasa, ya que hay muchos residuos para la gasificación. Hoy ya incineramos, pero hay grandes riesgos para la salud, sobre todo para las mujeres”. De los 17.000 megavatios en potencia, apenas 105 funcionan actualmente. Lo mismo ocurre con la cogeneración. A pesar de ser el segundo productor del mundo en cañas de azúcar, solo superado por Brasil, explota 700 megavatios de los 5.000 que dispone. Todo ello, sin contar con la fuerza del viento en la costa, donde todavía no hay explotaciones, sino simples apuestas de futuro.

Prabhu aprovecha la ocasión para pedir ayuda al sector privado. “Necesitamos que nos ayuden a reducir nuestra dependencia de los combustibles fósiles con su buen saber hacer. Venid a India”, clama Prabhu.

Jasbir Bindra, mánager de Tarazaga en India.

MERCADOS EMERGENTES

Es el momento de las infraestructuras en el subcontinente asiático

J.M. LAMET, Madrid

“Debería formar parte de un futuro G-13”. Así aglutinó recientemente el presidente francés, Nicolas Sarkozy, la opinión del mundo globalizado respecto de India, la economía emergente más apetecible hoy por hoy para los inversores, junto con China. Y así lo suscribe Jasbir Bindra, mánager en la India de Tarazaga, consultora especializada en planes de gestión del cambio y líder española en el subcontinente asiático.

Bindra destaca el crecimiento exponencial de la clase media india como motor del auge de la actividad en el país. La pujante demanda de servicios ha multiplicado la necesidad de tejer un entramado de infraestructuras sólido, por lo que el país ha puesto sus ojos en el *know how* occidental.

“India no despierta hoy por hoy una atención prioritaria de España. Por ejemplo, no hay un vuelo directo entre ambos países, mientras que los italianos, por ejemplo, vuelan a Nueva Delhi y a Bombay”, señala Bindra. “En la actualidad existen alrededor de 40 aeropuertos en construcción”. Este sector es un filón para las compañías españolas, subraya el mánager de Tarazaga en el subcontinente.

Una vez que las compañías indias comienzan a asimilar ese trasvase de conocimientos en infraestructuras, “las mejores empresas replicarán el modelo en el resto”, con lo que se abre la posibilidad para las firmas españolas de acudir a pro-

yectos no demasiado costosos —sobre todo en comparación con España— en los que contarán con “una mano de obra [subcontratada] altamente cualificada”.

“Ahora es el momento idóneo para invertir en infraestructuras en India, no es tarde. Hoy es más beneficioso hacerlo allí, más que en Europa del Este o en China”, asevera.

Bindra contraponen a los dos gigantes emergentes asiáticos: “El crecimiento de

El auge económico del subcontinente asiático se basa principalmente en el consumo interno

China, basado en la exportación, ha sido excesivo y demasiado rápido. Mientras, el auge de India se basa en el consumo interno. Por ejemplo, cada mes hay 6 millones de nuevos abonados a la telefonía móvil, y la clase media creará un 100% en los próximos años”.

Otro foco de inversión que destaca Tarazaga son el inmobiliario y el turístico. El mercado de la vivienda verá impulsada su actividad entre un 20% y un 25% a medio plazo, mientras que el Gobierno indio estima que el país demandará actualmente 100.000 camas hoteleras. “Hay un hueco enorme en el sector de los hoteles de empresa, donde España es líder”, asegura Bindra. “El empresario indio quiere trabajar de la mano del extranjero”, apostilla.

Layetana se alía con un fondo de Bahréin para entrar en el Este

La inmobiliaria tiene en cartera tres proyectos en Polonia

XAVI FERNÁNDEZ DE CASTRO
Barcelona

Una de las opciones más consideradas por los promotores españoles para afrontar la ralentización del mercado inmobiliario es la expansión del negocio hacia el extranjero, especialmente hacia mercados emergentes que no estén en un nivel de saturación similar al del mercado español. Este es el caso de Layetana Inmobiliaria, que ha visto en los países de Europa del Este la oportunidad perfecta para continuar creciendo.

Como la coyuntura económica no permite financiar grandes inversiones por cuenta propia, en agosto del 2007 Layetana se alió con el fondo bahreiní Arcapita para realizar varios proyectos en Polonia. De momento tienen en marcha dos en Varsovia y otro en Lodz, y en todos Arcapita es el socio mayoritario.

Según el director general de Layetana, Ignacio Font, esta situación va a ser muy usual en el futuro, pues "a partir de ahora muchas operaciones van a tener una mayoría de capital procedente de fondos de inversión y otra parte menor proveniente de deuda propia. Muchos fondos quieren invertir directamente en proyectos concretos, no a través de las sociedades, por eso invitamos a Arcapita a convertirse con nosotros en Polonia".

La internacionalización de Layetana empezó a fraguarse en el 2006 con la apertura de una ofi-

Imagen virtual de la promoción Cybernetyki, en Varsovia

na en Varsovia, y desde entonces ha estado haciendo tareas de exploración y conociendo el terreno. "Nos costó un poco empezar a cerrar operaciones -explica Font-, pero ahora ya disponemos de una cartera de proyectos de unas 700 viviendas y pronto serán más de 1.000".

En este 2008 Layetana ha comprado un terreno en Lodz, la segunda ciudad más grande de Polonia, y otro en Katowice, por lo que pronto tendrá un número de operaciones suficiente para convertirse en uno de los operadores inmobiliarios extranjeros más importantes del país.

La expansión internacional de Layetana no termina en Polonia: "Estamos a punto de cerrar una

operación en Rumanía y en los próximos meses esperamos abrir nuestra propia oficina en Bucarest". Además, antes de final de año habrán identificado un tercer país, que con bastante seguridad será Bulgaria, aunque Font no descarta otros países "siempre y cuando exista un mercado a largo plazo y haya una buena seguridad jurídica, dos condiciones que se dan por ejemplo tanto en Polonia como en Rumanía".

Si todo sale según lo previsto, en el 2009 el sector exterior representará el 46% de la facturación de Layetana, que en su último ejercicio fue de 237 millones de euros, y en menos de cinco años el porcentaje podría aumentar hasta el 66%. ●

Abertis seguirá a largo plazo en Brisa si influye en su gestión

EDUARDO MAGALLÓN
Barcelona

El grupo de infraestructuras Abertis se mantendrá en el capital de la portuguesa Brisa a largo plazo si puede influir en la gestión o existe posibilidad de integración. De lo contrario, saldrá del capital como previsiblemente hará este semestre con la italiana Atlantia. El consejero delegado de Abertis, Salvador Alemany, aseguró ayer ante la junta de accionistas que "una participación minoritaria sólo puede tener sentido, a largo plazo, si mantenemos abiertas las expectativas de avanzar en un proyecto de colaboración más estrecho y, llegado el caso, de integración".

El presidente de Abertis, Isidre Fainé, quitó ayer hierro a la trifulca con el accionista de Brisa, Vasco de Mello, en noviembre pasado, cuando el grupo catalán aumentó su participación del 10% al 14,6%. "La operación coincidió con las conversaciones entre los bancos BCP y BPI", según Fainé, lo que produjo algún malentendido. "Nuestra relación es sincera y clara", añadió.

En cuanto a la estructura accionarial de Abertis, Fainé señaló que no habrá ningún cambio en la gestión por el hecho de que Critería haya superado a ACS como primer accionista con más del 29% del capital. "La tendencia de los accionistas de referencia es acercarse al 30%", puntualizó Fainé so-

Isidre Fainé

bre la posibilidad de que ACS aumente también su paquete, que actualmente está en casi el 26%.

El presidente del grupo aseguró ayer que Abertis mantiene el objetivo de hacer una o dos operaciones al año. Das de las más importantes en las que trabaja son las privatizaciones de una autopista de Pensilvania de 800 kilómetros o el aeropuerto de Chicago Midway.

La junta de accionistas aprobó ayer los resultados del 2007, año en el que ganó 682 millones de euros, un 29% más. Por otra parte, Caixa Catalunya abandonó ayer el consejo de administración de la concesionaria después de que la caja vendiera un 5% de Abertis y se quedara con un 0,2%. ●

Construcció **El grup Comsa obté un volum de negoci de 1.216 milions**

El grup constructor Comsa ha tancat l'exercici del 2007 amb un volum de negoci de 1.216 milions d'euros, xifra que significa un increment del 17% respecte a l'any anterior. L'activitat internacional ha obtingut

unes vendes de 174 milions d'euros, un creixement del 27%. El grup disposa d'uns fons propis de 313 milions d'euros i té una plantilla de 4.442 persones. A nivell internacional cal destacar l'evolució a Polònia on ahir va sortir a borsa Trakcja Polska, filial de Comsa al país. L'operació ha d'aportar fons per valor de 34 milions d'euros.

Immobil·lari **Hines, interessada en la logística i els centres comercials**

La immobiliària nord-americana Hines continua interessada en el mercat espanyol malgrat la crisi que travessa l'activitat. "Estem molt atents a l'evolució del segment de centres comercials i logística", va explicar a l'AVUI Arturo Díaz, director general de Hines a Catalunya. El grup acaba de tancar la compra d'un edifici d'oficines de 9.000 metres quadrats a l'avinguda Diagonal, cantonada Pere IV, en ple districte tecnològic 22@ de Barcelona.

Arturo Díaz, director general de Hines a Catalunya

"Ens agradaria llogar-lo a un sol inquilí perquè es converteixi en la seva seu corporativa", va avançar Díaz. La immobiliària, que continua estudiant projectes residencials a llarg termini, té previst iniciar a finals d'aquest any la construcció de 600 vivendes en l'antiga colònia Vidal de Puigreig (Berguedà).

MEDI AMBIENT ■ ELS EFECTES DE LA SEQUERA

L'obra de la discòrdia

PLA • El transvasament del Segre soterrarà tres tubs de 65 centímetres de diàmetre en un tram de 8 km

INTERIOR • La canonada ha d'evitar crear dificultats de pas per la galeria d'evacuació del túnel del Cadí

Joaquim Elcacho
BARCELONA

Després del túnel de Bracons, la MAT, el Quart Cinturó i el pas de TGV sota la Sagrada Família, una nova obra ha recollit el testimoni de la polèmica: el transvasament del Segre al Llobregat pel túnel del Cadí. Un informe tècnic firmat el 25 de març per l'Agència Catalana de l'Aigua és l'únic document conegut fins al moment sobre aquest projecte, que es presenta des del govern com l'últim salvavides disponible davant el naufragi de la sequera. El conseller de Medi Ambient s'entesta a rebutjar la paraula transvasament i els seus tècnics han hagut de batejar la proposta com a *Aurili del Segre al Llobregat a través del túnel del Cadí*.

El document oficial explica que, per accelerar l'execució del projecte (estimada en cinc mesos), l'obra es dividiria en quatre trams. La captació i primer bombament de l'aigua es faria a l'altura de Moli de Prats, a prop d'Isòvol (Baixa Cerdanya), ampliant la petita resclosa existent. L'aigua bombejada, 1.500 litres per segon, es desviaria a un primer dipòsit de 765.000 litres.

El segon tram aniria del punt de captació a la boca nord del túnel del Cadí -7,87 quilòmetres-, amb una triple canonada de polietilè d'alta densitat, amb 63 centímetres de diàmetre cadascun dels tres tubs. Les canonades anirien soterrades o cobertes amb excedents de terres de les obres per garantir la seguretat de la conducció i reduir el seu impacte sobre la fauna. En aquest tram caldria construir tres estacions de bombament i interceptar diverses propietats privades, camins locals i carreteres. La part sud d'aquest tram fa passar les canonades just al costat de la carretera d'acòs al túnel del Cadí.

Efectes a la galeria d'evacuació

En els primers 4,3 quilòmetres de la galeria d'evacuació del túnel del Cadí, l'aigua del Segre passaria per una única canonada de plàstic reforçat amb fibra de vidre d'un metre de diàmetre. A la part sud del túnel, d'1,75 quilòmetres, la conducció es

desdoblaria en dues canonades de polietilè d'alta densitat de 63 centímetres de diàmetre. Dins el túnel les canonades se situarien sobre bancals de formigó, arrambades a la paret oriental, de tal manera que es faciliti el trànsit de persones i petits vehicles. Cal recordar que la galeria d'evacuació s'ha construït per garantir que, en cas d'accident o bloqueig del túnel principal, les persones afectades puguin sortir-ne.

La part final de l'obra estaria formada per una doble canonada d'un

L'estudi admet que s'afectaran camins i espais privats però no calcula les possibles indemnitzacions

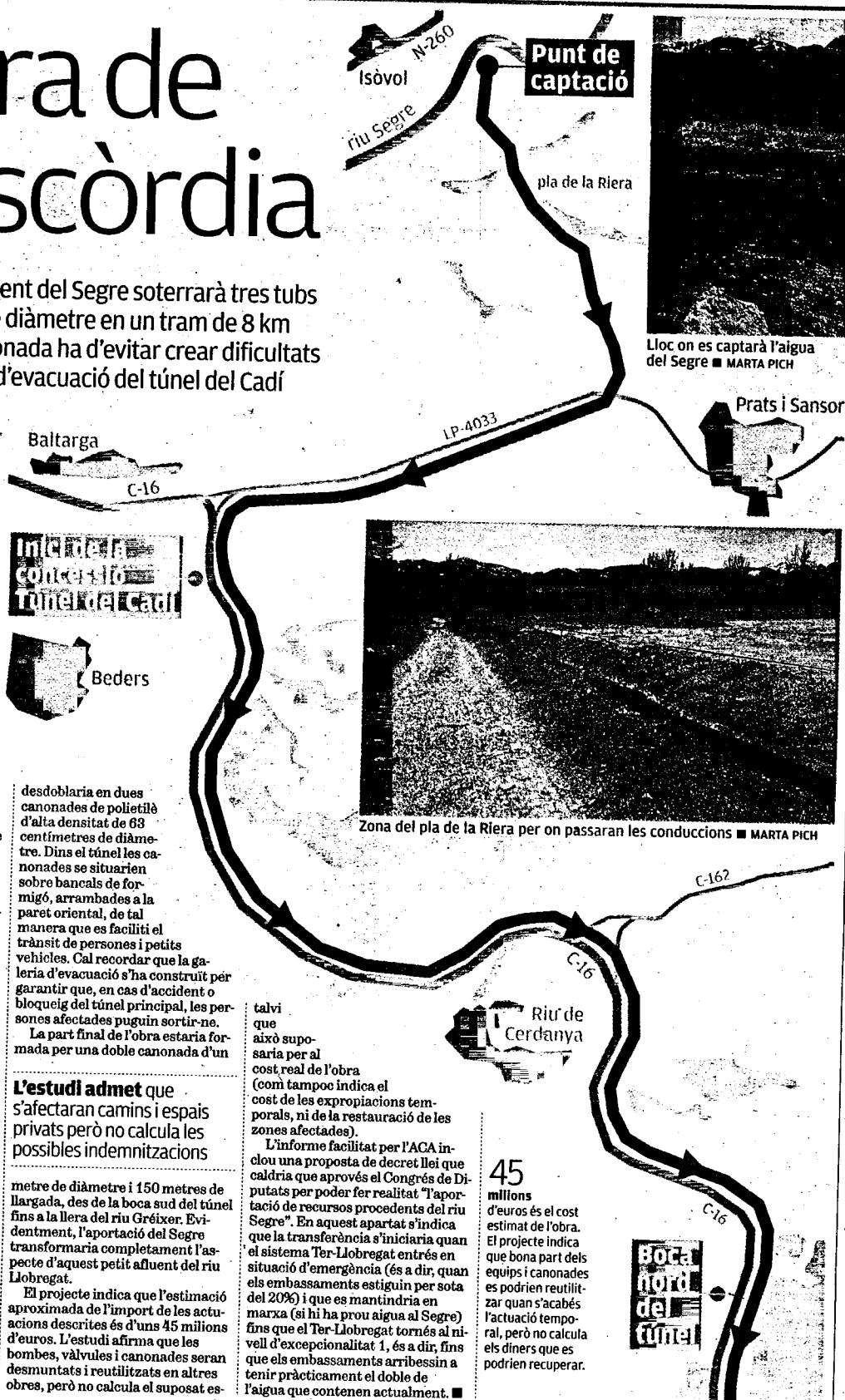
metre de diàmetre i 150 metres de llargada, des de la boca sud del túnel fins a la llera del riu Grèixer. Evidentment, l'aportació del Segre transformaria completament l'aspecte d'aquest petit afluent del riu Llobregat.

El projecte indica que l'estimació aproximada de l'import de les actuacions descrites és d'uns 45 milions d'euros. L'estudi afirma que les bombes, vàlvules i canonades seran desmuntats i reutilitzats en altres obres, però no calcula el suposat es-

talvi que això suposaria per al cost real de l'obra (com tampoc indica el cost de les expropiacions temporals, ni de la restauració de les zones afectades).

L'informe facilitat per l'ACA inclou una proposta de decret llei que caldria que aprovés el Congrés de Diputats per poder fer realitat "l'aportació de recursos procedents del riu Segre". En aquest apartat s'indica que la transferència s'iniciaria quan el sistema Ter-Llobregat entrés en situació d'emergència (és a dir, quan els embassaments estiguin per sota del 20%) i que es mantindria en marxa (si hi ha prou aigua al Segre) fins que el Ter-Llobregat tornés al nivell d'excepcionalitat 1, és a dir, fins que els embassaments arribessin a tenir pràcticament el doble de l'aigua que contenen actualment. ■

45 milions d'euros és el cost estimat de l'obra. El projecte indica que bona part dels equips i canonades es podrien reutilitzar quan s'acabés l'actuació temporal, però no calcula els diners que es podrien recuperar.

ALBERT G.F.

El Col·legi d'Enginyers defensa l'enllaç Tarragona-Barcelona

■ L'ens professional afirma que el transvasament del Segre "no és la millor solució" ■ La connexió CAT-ATLL, "més eficient" i econòmica

Joaquim Elcacho
BARCELONA

El Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports de Catalunya considera que, davant la situació d'emergència per sequera, la "captació temporal d'aigua del riu Segre, encara que tènicament és possible, no és la millor solució". Per contra, la declaració oficial donada a conèixer ahir pels enginyers indica que per resoldre la situació d'emergència seria "més eficient" completar la connexió de la xarxa del Consorci d'Ai-

gües de Tarragona (CAT), alimentat pel minitransvasament de l'Ebre, i la xarxa de l'àrea de Barcelona (Aigües Ter-Llobregat, ATLL).

Impacte ecològic

Josep Oriol i Carreras, degà del Col·legi d'Enginyers, ha explicat a l'AVUI que la captació del Segre a la Cerdanya tindria un important impacte ecològic i obligaria a fer una gran inversió econòmica per a una obra temporal, que d'altra banda podria ser inútil per falta de cabal al Segre. "A més, qui diu que l'aigua que

s'aboqui al riu Gréixer i el Llobregat no acabarà desaproveïent al subsòl d'aquesta conca, que ara està extremadament seca?", pregunta el degà.

Per contra, plantejar una obra d'urgència que completi la connexió Tarragona-Barcelona "permetria disposar d'una infraestructura que portaria aigua directament a la xarxa de Barcelona i que es podria fer servir quan estigui construïda la dessalinitzadora de Cunit".

La declaració indica, d'altra banda, que el fet que

la infraestructura per a la connexió CAT-ATLL sigui una obra permanent no implica que el transvasament d'aigües del minitransvasament fins a l'àrea de Barcelona també ho hagi de ser, sinó que només es faria servir aquesta canonada en cas d'emergència.

Oriol i Carreras -també director general del Port de Barcelona- considera, d'altra banda, que els tràmits legals per portar a terme la connexió CAT-ATLL serien molt més fàcils de portar a terme que els requerits pel transvasament del Segre. ■

UNIVERSITATS

El primer curs de carrera a les enginyeries, més flexible

■ El pla que ultima el govern preveu facilitar el trànsit als nous estudiants ■ Es vol frenar el sedàs del primer quadrimestre

Carol Blosca
BARCELONA

El pla que ultima el govern per atreure estudiants a les carreres d'enginyeria, que en els últims set cursos han perdut quasi 4.000 alumnes de nou accés, preveu que les universitats facilitin el trànsit dels estudiants durant el primer curs de carrera, en el qual la rigidesa del sistema (que obliga a aprovar un determinat nombre de crèdits en el primer quadrimestre per poder passar al curs següent) fa que es produeixin molts abandonaments.

Segons va avançar a aquest diari el director general d'Universitats, Joan Majó, una de les idees amb què es treballa és que aquesta primera fase selectiva pugui ampliar-se a tot el curs per facilitar l'adaptació, i que aquesta mesura s'acompanyi d'un "seguir-

Estudiants d'enginyeria superior de telecomunicacions en una aula dijous passat ■ M. ÀNGELS TORRES

ment més proper" de l'estudiant a través de l'avaluació continuada. En aquest sentit, es treballa també amb la possibilitat que estudiants d'enginyeria becats "tutoritzin" els de nou ingress i els orientin ja des de la secundària.

"No pot ser que ens faltin estudiants i que els que vénen motivats es desmotivin al primer quadrimestre", va indicar Majó.

El rector de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Antoni Giró, va coincidir en la necessitat

d'"ajustar" el trànsit del batxillerat a les enginyeries, tot i considerar que no tot el fracàs és atribuïble a la fase selectiva, perquè molts estudiants acaben matriculant-se en d'altres estudis "i se'n surten".

Giró va admetre, no obstant, que "el canvi de la secundària no s'ha traduït a la universitat", malgrat els "esforços" que s'han fet per facilitar aquest trànsit a través dels cursos zero.

Altres mesures del pla són promoure l'interès per aquests estudis a l'ensenyament obligatori ("com més aviat millor"), incidir també en l'àmbit del lleure amb la promoció d'activitats extraescolars vinculades als estudis tècnics (per exemple, colònies tecnològiques) i treballar molt més de costat amb les empreses en la instauració de pràctiques obligatòries. ■